

عنوان مقاله:

همگرایی فناوری نانو و ساختمان سبز

محل انتشار:

نخستین همایش ملی انرژی ساختمان و شهر (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

مرضیه رستمی نیکو - دانشجوی کارشناسی ارشد گروه معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوراسگان)، اصفهان، ایران

سیده مرضیه طبایان - عضو هیئت علمی گروه معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوراسگان)، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

مقاله حاضر تحت عنوان همگرایی فناوری نانو و معماری سبز می باشد که هدف اصلی از آن بیان ارتباط نزدیک و رو به رشد و مؤثر این تکنولوژی در معماری می باشد. همانگونه که میدانیم روند رو به جلوی معماری آن را از تکنولوژی جدا نکرده است و یکی از این تکنولوژی های بسیار مؤثر در معماری تکنولوژی نانو می باشد که با تغییرات به وجود آمده در صنعت مصالح ساختمانی، معماری را وارد دنیایی جدید کرده است. نانوتکنولوژی یا دانش ذرات بنیادین گامی است در راستای توسعه ی ابزارهایی قوی در معماری و شهرسازی که می توانند به ما در حفظ اکوسیستم غالب، استفاده از انرژی پاک، ساختن کلان شهرها، ایجاد فضاهای مجازی، سالن های ضد جاذبه، عینیت بخشیدن به تئوری های مختلف کمک کنند. ساختمان آینده بی نیاز از انرژی، ساختمان هایی خواهند بود که از شبکه های انرژی خارجی استفاده نمی کنند و همین عدم استفاده از شبکه های خارجی خود پتانسیلی برای صرفه جویی در مصرف انرژی می باشد که ساختمان ها را به سوی ساختمان های سبز سوق می دهد. این فن آوری دانشی نوظهور است و پیش بینی می شود که نویدبخش آینده ای پرفروغ در پیش روی آدمی باشد، چرا که این ویژگی را دارد که دنیای پیرامون ما را دستخوش تحولات شگرفی کند. تحقیق حاضر تأثیرات فناوری نانو در ساختمان سازی و چگونگی تبدیل شدن ساختمان به ساختمان سبز را بررسی می کند که این تأثیرات در مصالح ساختمانی بیشتر از سایر بخش هاست. تحقیق از نوع تحقیق کیفی بوده که از مجموعه اطلاعات جمع آوری شده در زمینه فناوری نانو سعی دارد به نتیجه ای در این زمینه دست یابد.

کلمات کلیدی:

فناوری نانو، ساختمان سبز، نانو متریال، معماری هوشمند، صرفه جویی در انرژی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/494256>

